

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/128/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010108
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6221010108.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Luptáka, PhD. a JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD., v trestnej veci obžalovaného R. T. stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 02. decembra 2021 o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/33/2021 zo dňa 18. októbra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného R. T. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Uznesením sp. zn. . 10T/33/2021 zo dňa 18. októbra 2021 samosudca Okresného súdu Veľký Krtíš podľa § 72 ods. 1 písm. b/ Tr. por., zamietol žiadosť obvineného R. T., o prepustenie z väzby na slobodu. Podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. súd neprijal záruku dôveryhodnej osoby a podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obvineného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Proti tomuto uzneseniu podal obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 18.10.2021, v rámci ktorého sa rozhodovalo aj jeho žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu sťažnosť, ktorú bližšie zdôvodnil prostredníctvom ustanoveného obhajcu podaním doručeným prvostupňovému súdu dňa 19.10.2021. V sťažnosti v podstate namietal, že to, že si nenašiel prácu po prepustení z výkonu trestu bolo objektívneho charakteru, zapríčinenou hlavne protiepidemickými opatreniami, kedy bola obmedzená možnosť cestovať a všeobecne sa nové pracovné miesta nezakladali, ale hrozilo prepúšťanie. Dôvodil, že v súčasnosti je situácia iná, opatrenia sa uvoľňujú a v jeho prípade prepustenia na slobodu by boli jeho šance reálne sa zamestnať podstatne vyššie. Akcentoval, že má vyživovaciu povinnosť voči 2 maloletým deťom vo výške 80 Eur a 50 Eur, ktorým tieto výživné dlhuje a má záujem im to splácať, avšak počas pobytu vo väzbe, alebo vo výkone trestu je to prakticky nemožné a ďalšie trvanie väzby je pre neho obzvlášť obmedzujúce. Na základe uvedeného navrhol, aby krajský súd preskúmal napadnuté uznesenie prvostupňového súdu a prepustil ho na slobodu za primeraných opatrení a obmedzení.

Podľa § 192 ods. 1/ písm. a/, b/ Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle uvedeného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nebola dôvodne podaná.

Obž. R. T. bol vzatý do väzby uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 0Tp/55/2021 zo dňa 23.03.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Tpo/22/2021 zo dňa 15.04.2021 z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Dňa 28.05.2021 bola okresnému súdu na obvineného doručená obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš sp. zn. Pv 87/21/6610-30 zo dňa 28.05.2021, a to pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr.

zák. s poukazom na § 138 písm. a), Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je v nej uvedené. Uznesením okresného súdu sp. zn. 10T/33/2021 zo dňa 14.7.2021, právoplatným dňa 18.06.2021 bol obžalovaný podľa § 72 ods. 1 písm. e), § 238 ods. 4 Tr. por. ponechaný vo väzbe z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. jeho väzba nebola nahradená dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Dňa 23.09.2021 obžalovaný požiadal o prepustenie z väzby na slobodu, o ktorej prvostupňový súd rozhodol sťažnosťou napadnutým uznesením. Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 10T/33/2021 zo dňa 18.10.2021 bol obž. R. T. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. § 139 ods. 1 písm. c), e) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie formou ústavnou. Uvedený rozsudok nie je právoplatný, pretože obžalovaný proti nemu podal odvolanie.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu konštatuje, že v súčasnom štádiu trestného konania doposiaľ zabezpečené dôkazy nasvedčujú dôvodnosti trestného stíhania, ktoré je proti obžalovanému vedené, pričom obžalovaný neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho prepustenie z väzby na slobodu.

Pokiaľ ide o materiálne podmienky väzby, aj v súčasnom štádiu konania doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý je vedené trestné stíhanie bol spáchaný, tento má znaky žalovaného prečinu, pričom zároveň existuje dôvodné podozrenie, že ho spáchal obžalovaný. V tomto smere krajský súd opakovane, ako v ostatnom jeho rozhodnutí, poukazuje najmä na výpovede v rámci prípravného konania svedkyne - poškodenej G. Z., ktorá konanie obvineného podrobne popísala, a ktorá výpoveď je podporená aj svedeckou výpoveďou C. T., syna obžalovaného, ako aj ďalšími zabezpečenými, najmä listinnými dôkazmi. Námietky sťažovateľa, ktorými spochybňuje dôvodnosť jeho trestného stíhania, tak nateraz nie sú dôvodné. Krajský súd opakovane zdôrazňuje, že pri rozhodovaní o väzbe súdy nerozhodujú o vine, resp. nevine obžalovaného, ale posudzujú len to, či v danom štádiu trestného konania zistené skutočnosti dostatočne odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba je páchatelom skutku, ktorý má byť trestným činom.

Ani na konkrétnych dôvodoch väzby sa doposiaľ nič nezmenilo, sú rovnaké tak, ako ich ustálil okresný súd, keď rozhodoval o vzatí obžalovaného do väzby. Naďalej trvá dôvodná obava, že bude v trestnej činnosti pokračovať. Z hľadiska posudzovania obavy podľa § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. sú relevantné tak závažnosť, charakter a okolnosti stíhanej trestnej činnosti, ako aj osoba obžalovaného, ktorý bol doposiaľ už 8. krát súdne trestaný, vo všetkých prípadoch za úmyselnú trestnú činnosť. Tri odsúdenia mu síce boli zahladené, uvedená skutočnosť však súdu v zmysle ustálenej súdnej praxe nebráni, aby na ne prihliadal, a to pokiaľ ide o hodnotenie jeho osoby a sklonom k páchaniu trestnej činnosti. Relevantnou je aj tá skutočnosť, že obvinený je nezamestnaný, býva v rodinnom dome s poškodenou, pričom dostatočným spôsobom nepreukázal, že by mal zabezpečené aj iné bývanie, za ktorej situácie reálne hrozí existencia obavy v pokračovaní páchania trestnej činnosti, kedy aj pod vplyvom alkoholu sa obvinený môže opakovane dopustiť násilia na poškodenú. V prípade obvineného tak podľa krajského súdu ide osobu, ktorá ma sklony k páchaniu trestnej činnosti a porušovanie noriem spoločenského správania sa, pričom vzhľadom na požívanie alkoholu, zároveň ktorý má na neho deliberujúce účinky, u neho plne odôvodňujú existenciu obavy v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., teda že po prepustení z väzby na slobodu bude pokračovať v trestnej činnosti, resp. vykoná trestný čin, ktorým mal hroziť. Keďže okresný súd napadnuté uznesenie podrobne odôvodnil a krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení v plnom rozsahu stotožnil, na odôvodnenie napadnutého uznesenia v podrobnostiach poukazuje, keďže opakovať správne a podrobné dôvody zákonného rozhodnutia by bolo nadbytočné. V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Dôvody na väzobné stíhanie obžalovaného sú preto podľa názoru krajského súdu dané aj po podaní obžaloby, a na uvedenom závere nemení nič ani skutočnosť, že vo veci bol vydaný rozsudok, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov nepodmienečne, so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže tento nie je právoplatný, pretože v dôsledku podaného odvolania, bola vec predložená na rozhodnutie o tomto odvolaní odvolaciemu súdu. Inak povedané, v prípade prepustenia obžalovaného z väzby na slobodu pred nadobudnutím právoplatnosti rozsudku prvostupňového súdu, bude obžalovanému bez akýchkoľvek obmedzení umožnený priamy kontakt s poškodenou, v dôsledku čoho, s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, u neho reálne hrozí, že bude v trestnej činnosti pokračovať, resp. vykoná trest, ktorým hrozil.

V danom prípade boli splnené aj formálne podmienky rozhodovania o väzbe, pričom doterajšia dĺžka trvania väzby obžalovaného zodpovedá zákonnému ustanoveniu § 76 Tr. por.

Podľa § 72 ods. 2 veta prvá Tr. por. odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera, ktoré preukazujú dôvodnosť trestného stíhania a konkrétne skutočnosti, ktoré zakladajú dôvod väzby podľa § 71; v odôvodnení sa súd vysporiada aj s tým, prečo nenahradil väzbu podľa § 80 alebo § 81.

Krajský súd uvádza, že v nadväznosti na novelu Trestného poriadku č. 308/2021 Z.z. má orgán rozhodujúci o väzbe podľa § 71 ods. 1 písm. a) a písm. c) Tr. por. povinnosť zvažovať možnosť nahradenia väzby u obvineného/obžalovaného iným opatrením podľa § 80 alebo § 81. S poukazom na nález Ústavného súdu SR č. 67/2013-41 a novelu Trestného poriadku č. 308/2021 Z.z. je povinnosťou súdu skúmať, či účel väzby nemožno dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por., obligatórne. V posudzovanej veci pre aplikáciu uvedeného opatrenia nahradzujúceho väzbu nestačí, aby obžalovaný splnil predpísané podmienky, ale príslušné opatrenie musí byť vzhľadom na povahu trestnej činnosti, jej závažnosť a osobu obvineného, dostatočným k tomu, aby sa dosiahol účel väzby. Pritom uvedené opatrenia možno použiť, iba ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. V tomto štádiu konania považuje krajský súd uvedené opatrenie za nedostatočné na dosiahnutie účelu väzby. Krajský súd sa teda stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, keď tento v zmysle § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. väzbu obžalovaného nenahradil dohľadom probačného a mediačného úradníka. Ani krajský súd nepovažoval tento inštitút nateraz v súčasnom štádiu trestného konania na nahradenie väzby za dostatočný, a to s ohľadom na osobu obžalovaného u ktorého požívanie alkoholu má odrádzajúci vplyv, ako aj povahu prejednávaného prípadu, prihliadajúc na jej charakter, spôsob a okolnosti žalovanej trestnej činnosti. Z rovnakých dôvodov sa krajský súd stotožnil s rozhodnutím okresného súdu, keď tento v zmysle § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. neprijal záruku dôveryhodnej osoby, keďže ani kombinácia uvedených inštitútov by na nahradenie väzby nebola dostatočnou.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, že sťažnosť obžalovaného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 180 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.